

София

По “ Витошка ” се разхождам,
забързани хора виждам.
Рекламите ме подканят,
да вляза и да опитам.
Надолу, пред НДК-то
кафето си пия.
Тук бързо деня минава
и е чужда самотата.
А в парка до “ Ариана “
играят децата.
Прегръщат се край цветята
влюбените.

А вечер щом тъмнината
тук всичко навред покрие,
отварят във миг вратите
на клубове, ресторанти.
И буйни, прекрасни ритми
заливат града ни,
момичета тъй чудесни
в миг, с усмивка ти прошепват :

Знай, тук си добре дошъл,
в този град чудесен.
София, се казва той.
Добре дошъл !

До ранни зори тогава,
във ритъма на фиеста,
танцуваш ти до забрава
и влюбваш се неусетно.
Забравяш за самотата,
за тези безкрайни дни.
Момичета тъй прекрасни
те даряват със усмивка.

И ако някой ден оттук си тръгнеш ти,
недей забравя тези бурни наши нощи,
минутите щастливи и този ритъм
на София и на любов.

Валери Цеков